

[Jes Lunde]

re, at man kan bevare teorierne om klassekamp i mange år endnu.

Til sidst var industriministeren inde på, at SF har afgivet en tillidserklæring til regeringen ved at ville stemme for lovforslag nr. L 212. O.k., hvis regeringen opfatter det sådan, kan den da hygge sig med det, men SF stemmer som sagt for det, fordi det er et ganske lille fremskridt, idet man begrænser nogle tantiemestigninger. Vi siger samtidig, at man begrænser 1 promille af de velstillede indkomst, mens man for lønmodtagerne derimod begrænser hele indkomsten. Situationen er altså stadig væk den, at regeringens politik er 99,9 pct. klassepolitik, og derfor har SF fortsat dyb mistillid til denne regering.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg er ked af, at jeg må skuffe industriministeren. Jeg nikkede faktisk ikke, men når man er ved at blive træt, sker der ofte det, at man sådan taber hovedet lidt en gang imellem, og det er vel undskyldeligt, at ministeren i dette enkelte øjeblik kom til at tro, at det var et udtryk for, at jeg var fuldstændig enig med ministeren. Det var jeg ikke, jeg sagde faktisk, at jeg gik ind for ændringsforslaget om, at udbytter skulle med i det forslag, der handler om tantiemer og vederlag, og jeg kan egentlig ikke forstå, at industriministeren ikke mener, det skal med, for efter det, jeg har hørt i dag, og det, jeg hørte i torsdags, ser det sådan ud for mig: de forslag, regeringen nu kommer med og får igennem med de radikale, går bl.a. ud på, at så stor en del af overskuddet i firmaerne som overhovedet muligt skal investeres, og så må det vel være en fordel, hvis man har en udbyttebegrænsning.

Jeg kunne også forstå, at ministeren godt kunne gå så langt som til at sige, at selskabsskatten netop begrænser udbytterne. Ja, det er sådan set rigtigt nok, men det hænger jo også sammen på en anden måde, nemlig på den måde, at forhøjelsen af selskabsskatten skal indbringe et provenu, som skal udbetales til arbejdsgiverne ved, at de får refundert en del af de indbetalinger, de ellers skal af med til ATP, så i virkeligheden er der jo ikke tale om nogen som helst begrænsning. Formentlig hænger skidtet slet ikke sammen regnskabsmæssigt, og dermed bliver det nok dyrere for staten, end man giver udtryk for i

bemærkningerne til de to lovforslag. Men det, det handler om, er, at man foretager nogle regnskabsmæssige posteringer på tværs af virksomhederne, men de bliver alle sammen inden for virksomhederne, og dér omfordeler man så. Det, man kradser ind via selskabsskatten, giver man ud via ATP til den samme gruppe af arbejdsgivere.

Videre gentog ministeren heroppefra, hvad den konservative ordfører havde sagt, nemlig at vi har fri konkurrence. Han sagde noget i stil med, at det øjensynlig ikke er gået op for oppositionen, at der er en meget hård konkurrence i dette land. Jo, jeg tror såmænd nok, det er gået op for oppositionen, og netop derfor spurgte jeg, hvad der egentlig er meningen med dette forslag. Hvis vi nu har denne behårde konkurrence, som alligevel sørger for, at priserne holdes nede, hvorfor skal vi så overhovedet behandle et forslag, der handler om en midlertidig pris- og avancebegrænsende lov? Det glemte både hr. Flemming Hansen og industriministeren at svare på, men jeg tror da, der er masser af tid resten af aftenen, og det tager jo egentlig ikke så lang tid at svare, vil jeg tro, så det vil jeg meget gerne have de kommer op og svarer på.

Endelig var der spørgsmålet om datoerne. Hvorfor vil regeringspartierne ikke stemme for, at loven om begrænsning af udbytter og avancer skal gælde fra 1. marts i stedet for fra den 27. marts, når man ved, at forskellige firmaer, der har været smarte nok, har sørget for at hæve deres avancer inden? Men hvis man ikke vil det, vil man så i det mindste være så rimelig, at man lader lønarbejdere, der har forhandlet en lønforhøjelse igennem over for deres arbejdsgiver inden den 27. marts, få lov til at beholde denne lønforhøjelse, for så kunne jeg forstå, der var ræson i det. Så gælder der de samme regler for lønarbejderne, som der gælder for arbejdsgiverne. Det kan jo sagtens have været en mulighed, fordi der dog immervæk er en hel del arbejdsgivere i dette land, der står uden for Dansk Arbejdsgiverforening og dermed godt kan have forhandlet et sådant resultat igennem. Skal det så gælde? Nu ved jeg ikke, om det er industriministeren eller arbejdsministeren, der kan svare på det, men jeg vil gerne have et svar på det.

Leif Hermann (SF):